

IX. Wýpisky Remešského a Ostromjrského Ewangelium.

Odwołáwage se na učené zpráwy *La chronique de Champagne* 1839 I. 40 a II. 204, *Journal général de l'instruction publique* Septemb. 1840, *Kopitarův Hesychius* str. 30 a 65, *Časopis českého Museum* 1838 str. 252, 253; 1839 str. 491—499; 1840 str. 187—194; a 1842 str. 150. spěchám dáwno žádané wýpisky remešského Ewangelium obecnstwu zdělití, gež sem dobrotiwostj pana *Jastržbského* obdržel, gehožto list k uzúplněnj zpráv o předmětu tom, ku kterémuž sem některá poznamenánj připogil, zde zbytečen nebude. K gislěgšjmu však určenj stáří remešského rukopisu, postaral sem se o wýpisky těch samých mjst z nejstaršjho posud známého rukopisu Ewangelij slowanských, kterýž léta 1057 pro Nowohradského Posadnjka Ostromjra, přjwuzného knjžete Izjaslawa psán byl, gež ochotnostj pana *Wostokowa* z petrohradské cjsašské knihowny co děkowati mám, gehož také dopis za wěrnost wýpisek ručej zde postawiti slušno.

Giž tedy s gistotau powěděti můzem, že i Čechům památka slowanského obřadu w zemi gich, ač nynj w cizině po přetřpenj diwných osudůw, však welmi čestně chowána, nawzdor všem pronásledowánjm odporné strany se uchránila. *) Že od české ruky pocházj,

*) егда же константинь философъ сню грамоту створи и прѣда ю мораве, цехованомъ и проумнъ языкомъ и потомъ Рѹ. Растъвиюже бню зученню, злыньже дниволь нетерпа того вшедь во своа сосоуды, влатннъ, науд многы злы возвнгати и собраша еппи и попове и учрнци латинстин, акн воронгы на сокола, воздвнгоша тремзыуьскю ере глице: улуе: како ты створнаъ еси грамоту словенскою и оуунши и книгамъ ннелъ языкомъ, нхъ же нъ ннкто же обрелъ, ни апль, ни рннскын ппепежъ, ни григорен бословець. мы же г токмо ннамъ языки, ннн же токмо достонтъ хвалнн бѣ: евренскн, и латннскы, грѹкы. — — вднн мнханад црѣ и нрнны блговѣрныа — посланъ бы константинь вмораву мнханаомъ црмъ моравскомѹ кнзю, проснвшю философа, и тамо шедъ науун мораву, и лахн, и учхн, и проула языки, и веру православноюю ўтверди вннхъ

giz w těchto skrowných wýpiskách doswědčuje se slowy ІАНЪ mjsto ІОАННЪ, НАТІДТИ, НАТІДННЕ mjsto НАПНСАТИ, НАПНСАНИЕ, ač poslednj i w giných cyrillských i glagolických rukopisech někdy přicházej. Ze srownánj textu remešského s ostromjrským každý se předswědčiti může, že oba z gědnoho gen a tělož samého přeloženj, a snad i z gědnoho neystaršjho rukopisu postředně neb nepostředně plynuli, a že w remešském některé wýrazy, gako БЕСЪДОВАША w ostromjrském СТАЗАШАСА, ПАСТЫРЬ w ostromjrském ПАСТУХЪ, staršj se býti zdagj. Hlawnj rozděl těch dwau neystaršjch rukopisůw slowanských gest: že ostromjrský přjasně zachowává bulgarský prawopis, remešský pak pannonský, kterýž se we všem srbskémú rovná. Pod textem sem položil různoslowj wydánj Otrožského 1581.

W Parži 12 zárj 1841.

»Welewázenj Mužowé! Požadán od Wašeho kragana wzácného p. Hanky o přepsánj wýtahu z remešského rukopisu, snažil sem se zadosti učiniti žádosti geho, leč musel sem předewšjm opraviti swé w roku 1839 nedostatečné přepisy. Z toho ohledu čekal sem až p. Silvestre, francauzský krasopisec, kterýž lithografowánj celé knihy předsewzal, mi dowolj použití *snjmkůw* swé práce, když k půwodnjmu zauzen byl od něho přjstup všem cizozemcům, pod zámyslem, že Francia, gako vlastnice klenotu toho, měla zvláštňj práwo k geho zobecněnj. Ale na neštěstj, očekáwanj moge bylo práwě nadarmo. Pan Silvestre zdělil mi několik odtržených stránek (4ta 5, 8, 10, 11 i 13ta), dalšjmu pak zdělenj se zpěčil, udáwage, gakoby *měl* celau swau práci poslati do Wjdně, kde se domnjwalo pracowati na pagednánj o našem rukopise, k gehož wydánj připrawen giz měl býti k tisku prospekt w gazyku německém. Dowědew se o té překážce i ugišten nad to o rychlém wýgítj *na swětle* celého textu, zdržowal sem se až dotud s přislánjm nedostatečných přepisů. Dnes se dozwdám, že remešský rukopis negen že nenj ohlášen, ale *ani lithografowán*; — Pan Silvestre přestal na snětj s něho zběžného *snjmků* čili *facsimile*, učinil z toho knihu aupně remešské podobnau, dal gi skwostně swázati, i poslal gi darem G. M^u ruskému Cjsari. — Zpodděnj tohoto wydánj musj býti welmi newhod mlownjkům slowanské litera-

и книгн написа нмъ русскимъ гламъ, и добре наоучивъ. и ѿтуда иде вРниъ и ту
 разболева сѧ облеуче вѣрными ризы и нарекоша нмѧ емоу крнхъ, втонъ болезни и пре-
 ставнѧ. — потомъ многыиъ лѣтомъ минувшимъ и пришедъ вон латинскн вморавоу,
 и ввехн, влахн, разрушнша вѣру правовѣрноую, и рѣчкоую грамоту ѿверже, и латинскую
 грамоту и вѣру повн, правыя вѣры иконы пожже, а еппи посеуе, адрѣда разгнавъ, и
 на сѣверную землю, хотя и тѣ во свою вероу прнвестн, и тамо поѣне бы вон ла-
 тинскыи. (Staroslowanská Legenda o Cyrillowi a Methodiowi, wydaná M. Pogodinem w Moskwě 1825,
 při spisu Dobrowského, str. 115 i 118.)

tury i slawistům; odhodlal sem se Wám zdělití, ač tuto malau částku přepisu textu, kterau mám oprawenau. Přiložené zde tři wýtahy, mysljm že postačej k určenj charakteru gazyka, a z toho i půwodu i wěku i ceny našeho klenotu. 1) — Wyznávám že sem příliš dowěřowal swědectwu pjsaře *záwjrký* udáwagjejho částku rukopisu cyrillskau za vlastnoručnost sw. Prokopa; — bigi se w prsi: *mea culpa*: nebo saudě ze skráceenj w nadpisech textu, pjsmo to nezdá se dosáhati časůw prwnjho sazawského Opata. Čjm staršj gsau rukopisy, tjm řjdšj w nich skráceenj; to gest paleografičnj gistitel. Leč newjm, či též opjrage se na něm, náležj uwažowati cyrillskau částku rukopisu remešského, za saučasnau glagolické, gako to činj zběhlý náš slawista pan Kopitar, neboť mámeli příkládati bezwýměnečně pravidla paleografie wšeobecná k našemu rukopisu, tedy nezapomjneyme že gest *linowán rafikau*, a podlé pozorowánj učených shromážděnj Sw. Maura, podobné *linowánj pergaměnu* přestalo zauplna s koncem XIII wěku, proti čemu, pokudž mi známo, žádný geště *dúwodůw* neupewnil. Žadostiw gsem wěděti, čjm pan Kopitar tu námjtku odepře? — Leč Papebrod (nestawjm se s njm na rowni w učenosti), nestaral se co mu Mabillon odpowj, na geho diplomatičéne rozumowánj; — tedy i gá se nestarám; — výsledkem přjtomné wálky gest neoceněný traktát *«de re diplomatica»*, z nyněgšjho sporu o remešském rukopise snad wynikne ten paleoprafický *užitek*, že náš Mabillon slowanský wypowj posledně, čili w nedostatku giných zewnitřnjeh známek linowánj pergaměnu rafikau neb olowkem může slaužiti k určenj stáří slowanského rukopisu? A wšak powězme, že ačkoli upewněnj zewnitřnjeh známek paleografických welikau má roli w označenj wěku i půwodnosti rukopisůw, newyrownáwagj se předce wnitřnjm, gakau mezi ginými, gest k. p. charakter gazyka. — Na neštěstj nemáme k srownánj s remešským rukopisem žádného pjsemnjho pomnjku z časůw sw. Prokopa morawsko-české Liturgie podlé hřeckého obřadu, — i to vlastně stogj na překážce k určitému wypowěděnj o wěku i půwodu našeho textu. Ale kdo dowedl, že geho gazyk nebyl gazykem sazawské cjrkwě? a gestli možno nastáwati, že emauzský klenot podán byl Karlu IV. za autograf sw. Prokopa, pročby rowným právem nemožno bylo domnjwati se, že *texty remešských ewangelij přepsány zagisté byli z vlastnoručnjho pjsma toho swatého, kteréž mohlo býti buď přepiscm dáwněgšjho bulgarského buď pannonského kodexu, z časůw sw. Methodia aneb geho učencůw i nástupcůw, aneb též originálnjm přeloženjm od samého sw. Prokopa wyhotowenjm?* i pro takowá domněnj zdagj se býti i gazyk i rozdjlnost přeloženj od giných známých přeloženj slowanských. 2) Leč zděluge Wám, welewáženj mužowé

1) Předložil sem k tomu geště prwnj stránku, gegž prwnj slaupec w snjмку w Časopise českého Museum 1839 w swazku čtwrtém, a druhý w *Journal de génér. de l'instr. publ.* Sept. 1840 naše čtenárstwo gíž obdrželo, k posauzenjby arcí wjce textu k žádánj bylo, nicméně i to nám, gak njžejí uwidjme určenj naše dosti pewné snadnj.

2) Swědectwo *záwjrký* pjsařowj, udáwagjej částku cyrillskau za vlastnoručnost sw. Prokopa, we swé hodnowěrnosti nic netraj, neboť nadpisy textu Ostromjrského rukopisu zagisté gestli ne wjce, aspoň ne méně skráceenj magj, a Kalajdowič w Exarchu bulgarském str. 25 powjdá: *ни въ одной изъ древнихъ словенскихъ рукописей не находилъ я такого множества навывъ, какъ въ Изборникѣ 1073 года и въ Шестодневъ Екзарха Булгарскаго.* Swědectwo to pocházj z hodnowěrného podánj,

přiložené tu wýtahy k bezwýmèenečnému užítj, musjm se zdržeti od přesuzowánj Wašeho mjnènj, dodám toliko že samo stálé užjwánj w našem rukopise w ýrazúw: **НѦѦѦТН**, **НѦѦѦННѦ** mjsto **ΝΑΠΗЄΑΤН**, **ΝΑΠΗЄΑΝІѦ** patrně i wýrazně mluwj pro pannonsko-morawsko-český geho půwod. (« . . . Potuit omnino fieri, ut S. Methodius, cui nato Thessalonicae bulgarica dialectus erat vernacula in nova sua dioecesi Pannonica non solum pannonicis uteretur interpretibus, sed interdum et ex parte etiam *moravicis*, quibus dari poterant leviores *moravismi*, qualis est hic τὸν ΠЄΑΝΟ pro ΠΗЄΑΝΟ.» . . . Glag. Cloz. p. 69. col. 3.) Hodno gest uwáženj i to, že kdýž Ostromjrský diakon (1057!) hřecká gmèna po slowansku pjše (Glag. Cloz. p. 51), náš rukopis ano i w čistoslowanských slowech častokrát má litery hřecké, gakož to widèti k. p. we wýše přiwedených. Měl snad přepisowatel wèku XIV. newèdèti, že **Ψ** platilo **ΠЄ**, či též užítaw w originále tu hřeckaw literu (z přjčiny neupewnèné geštè w *dáwnegjých* časech ortografie) zachowal gedinè pro wètšj autentiku? Nalezloby se geštè mnoho a mnoho k powèdènj o samè ortografii našeho rukopisu; leč to Wám učenj mužowé náležj. ³⁾ Wýrknète o wšem, co waše swètlo káže, a

geštò se w přesnotè swè do Karla IV. snadno udržeti mohlo (mohlo býti i wýslovnè psáno w záwjrcè na konci celého rukopisu, kteréhož gen 18 listů Karlu IV. odewzdáno bylo), a kto takowè podánj wywratiti chce, tomu náležj dokázati, že ne hodnowèrno, ale že křiwo gest, èemuž na pauhé slowo bez důwodůw wjry dàti se nemůžè a nesmj: stárj tomu (XI. wèku) i linowánj rafíkaw za sucha, i charakter gazyka neodporuge, ale tjm spjše podporuge podánj naše.

- 3) Co se prawopisu dotýče, powèdèl sem již swrchu, že pannonský gest. Bulgarský prawopis arci gest staršj, neboť pro Bulgary Azbuku půwodně Filosof Konstantin zhotowil, a w bulgarských rukopisech netoliko přjsný rozdjl hrubého **Ѧ** od gemného **Ѣ** (pročež **ѢІ** a ne **ѢІ**), ale i nosowých **Ѧ**, **Ѣ** důsledně se zachowával, èehož w srbských a tudy také pannonských, ponèwadž huhňawých zwukůw we wýslovnosti srbské i pannonské nebylo, nenacházjme. W tèchto tedy žádného hrubého **Ѧ** pročež i žádného **ѢІ**, ani důsledného stawenj **Ѧ**, **Ѣ** nenj. Ale tahy liter na prwnj spatřenj remešského rukopisu w vysokè stárj prozrazuj; abychem o tom řeči nesjřili již figura psi **Ѧ** dosti gasně nám to dokazuje, kteráž w IX wèku s ginými literami z hřečtiny wzata, do XI. wèku w slowančinè se udržela, gakož nás w tom dwa z neystaršjch slowanských rukopisů patrně přeswèdèuj. Wiz Kalajdowice **Екзархъ Булгарскій** str. 95. Въ библітекѣ Новоіерусалимскаго Воскресенскаго монастыря я нашель древнѣйшій списокъ сей книги, вѣроятно, въ болгарскомъ переводѣ, относящійся къ XI. вѣку. Овъ писанъ на пергаминѣ въ 4, хранится подъ №. 49: всѣхъ главъ 130, листовъ 309, языкъ и начертаніе буквъ носятъ печать глубокой древности: вмѣсто ѡ часто употреблено шт: поштн, тьштаніе (нощн, тчаніе); сверхъ ѡ вѣрѣтко встрѣчается буква ѡѡ (боазниѡ, достнженниѡ, ниенцѡтса); литтеры червь и пси имють слѣдующія начертанія: **ѡ** **ѡ** **ѡ** (**пѡѡ** = **пѡпѡса**, какъ въ Изг орьниѣ Святослава, 1073 г. л. 253 **ѡѡѡѡѡ**) надъ нѣкоторыми гласными надстрочныя знаки состоятъ болѣе въ точнахъ и иждѣ въ кавыцахъ; вмѣсто строчныхъ точекъ вездѣ поставлено двоеточіе; въ счсленіяхъ первой десятокъ написанъ прежде е, пиць: глава рѡ вмѣсто рѡі, п проч. Сам pan Kopitar pjše mi w přátelském listè: über **Ѧ** finden Sie alles in Montfaucon *). Ich fand es in slawischen Codd. sec. XI.

*) **Ψ** **Ѧ** **Ѧ** **Ѧ** **Ѧ** parum mutavit a prisca forma, secunda in nummis Antiochorum, tertia in gemmis Basilidianorum et in manuscriptis unciali caractere scriptis octavo et nono seculo passim, quarta vulgaris est a nono seculo.

odpusťte učiněně zde i onde w nynějšjm pjsně zběžná pozorovánj. — Geště slowjěko. W přjdawku k pjsmu wzáčněho p. Hanky (zpráva o slow. Ewang. w Remeši) čtu oznámenj wyňatě 50 Numera Lwowských Rozmanitostj, w kterém dáwage zpráwu z mého raportu ministrowi oswjcenj o remešském rukopise zastává autor gakobych měl twrditi že: »Obě časti rukopisu zawjraj naučenj na neděle i swátky!! . . . Newjpn, proč mi to autor přjpisuge? zvláště že sem na listu 6. swého raportu výrazně powěděl *εὐαγγελια ἐκλογαδια!* nepochopugi též, aby užitý odemne výraz *leçons* měl uwáděti autora w blud, neboť w slohu cirkewnjm *leçons* (*lectiones*) neznačj zcela naučenj **ΝΑΔΟΥΥΑΤΗ**, (*doceo διδασκω*), toliko **ΥΤΕΝΙΕ** (*lectio ἀναγρωσις*); i gá sem též w tom poslednjm významu toho výrazu užil. (»Leçons« partie du service divin . . . il y a trois leçons à chaque nocturne. Diction. génér. et gram. des dits français, p. Napol. Landais; 2° Vol. p 308.) Račte wzáenj mužowé učiniti znjnku o této mé reklamácii i přjgměte ugištěnj vysoké wáznosti s gakau mám čest zústáwati, Waš uníženy sluha.«

J. L. Jastrzębski. m. p.

W Petrohradě 11/23 prosince 1841.

Poselám Wám welectěný Wáceslawe Wáceslawiči požádané Wámi wýpisky z Ostromjrowa Ewangelia, ač ne zrowna w těch mjstech, gaké gsau u Wás označeny: neboť mjsto Mat. VIII. 26—29, wpsal sem Mat. VIII. 28—IX. 1, mjsto Mat. X. 1—10 gen Mat. X. 1—8. mjsto Marka IX. 30—40, Marka IX. 33—41; i konečně mjsto Luk. II. 1—30 wpsal sem Luk. II. 1—40 we třech čtenjch ewangelských. Ostromjrowo Ewangelium, gakož Wy snad wjte, nenj spořadáno po Ewangelistách, ale po dnech, počjnage od Welikonoci, i zawjrá w sobě čtenj z rozličných Ewangelistůw po pořádku dnj i měsječůw. Proto se nedostává w tomto rukopise některých mjst ewangelských newšedšjch we čtenj. Bohužel, nemohl sem geště posud přjstaupiti k tisku Ostromjrowa Ewangelia, — i newjpn geště gak se ta wěc skončj. Petr Jwanowič Keppen osvědčuge Wám swau úctu, my gsme nynj kollegowé w Akademii. Spěchám konciti list swúg ugištěnjm upřjmně wáznosti i srdečně oddanosti, s gakauž mám čest býti a t. d.

Aleksander Westokow m. p.

Wypisky Remeškého Ewangelia.

Str. 1. sl. 1. ВЕЛНКА¹. УЛВЦНЖЕ УЖMath. VIII. 27. ДНШАСАГЛЦЕ. КАКОСЬ²

ЕСТЬ. А КОНТ РНН МОРЕ
ПОСЛОУША³ ЕГО.

МЦА ТГО: ЗК: СТРЕТЦУ

НЕСТЕРОУ. ИКАПЕЛННЕ. ЕУ

НЦНСЕПТЕВРА ВЪ: Б:

МЦА ТГО ВЪ. А. ПАТСТЦУ

КУРНАКУ ПАТРАР НЗНО

ВНЖ: ЕУ ПН СЕПТЕВРАВЪ: Г:

МЦАНОЕМЪВРА

ВЪ. Д. ДНЬ ПА СТА БЕЗЪМЪЗДЪНН

КМД. КОУЗЪМЪНДЪМЪАНА.

ЕУ ѿ ПАТ ФЕА —

Math. X. 1. ВЪ: ПРНЗВАІСОУУЕННЫ⁴

СВОА. НДАСТЪНМЪВЛАСТЬ

НАДХЪНЪУНСТЫНХЪД

АНЗГОНАТЪАНЦЪАН

ТН⁵ВЪСАКЪНЪДОУГЪ. НВЪ

Ostrožská biblj 1) велѣа 2) кто ѣсть сей

3) послышають 4) и прнзвавъ ѡбанѣдесате

оууеннка 5) якода нзгонѣнхъ нсцѣантн.

Abb. V. 2.

Wypisky Ostromjrowa Ewangelia.

List 65 Math. VIII. 28—IX. 1.

А В
НЕДЪ. Е. ПО. Н. ЕВАН: ОТЪ ПАТ ФЕА. ГЛА. ЗѠ. —

Вь врѣма оно. прншѣдъшоу
нѣсвн въ странѣ гергесннскѣ.
сърѣтоша н дѣва въсьноуѣнраса
отъ гровъ нсходяща люта зѣло.
яко немоушн ннкомоуже мнмонти
пѣтмь н се въ зѣпнста. глѣщауѣто
іе нама н тебѣ нѣсе снѣ бѣнн прн-
шѣлъ іесн сѣмо прѣжде врѣмене
мѣунтѣ насъ бѣже далее отъ нѣмѣ
стадо свнннн мѣного пасомо бѣсн-
же молѣахъ н глѣщаіе. аще нзгонншн
нѣты. повелн намъ нтн въ стадо
свнноіе н реуе нмъ нѣс ндѣте.
оннже ншѣдъше. ндоша въ свннннѣ
н абнѣ оустрмнса стадо въсе
свнноіе. по брѣгоу въ море. н оу-
мрѣша въ водахъ а посѣщенъ бѣжа-
ша. н шѣдъше въ градъ. бѣзвѣс-
тнша вса н о бѣсьноуѣн се въсь
градъ нзнде протнвѣ нѣсвнн н
вндѣвъше н молнша. да бѣ прѣ-
шѣлъ отъ прѣдѣлъ нхъ н вѣлѣзъ
нѣс въ корабль прѣяде н прнде
въ свон градъ.

СѢВОЛЪЗНЬ. СНА⁶ПОСЬЛА

НІС⁷ЗАПОВѢДАНМЬГЛА

ВЬ⁸ПОУТЬАЗЫКЪНЕНДЪ

ТЕ. НВЪГРАДЪСАМАРАНЬ

СКЬ⁸НЕВЪННДЪТЕ. НДЪ

ТЕЖЕПАУЕКЪОВЦАМЬ

ПОГЫБЪШНМЬДОМОУН

ЗЛѢВА. ХОДАЩЕЖЕПРОПО

ВѢДАНТЕ⁹ГЛІЩЕ. АКО ПРИ

ВАНЖНСАЦРѢТВО¹⁰НБСНОЕ:

БОЛАЩААНЦЪАНТЕН

МРЪТВЫАВЪСКРЪШАН

ТЕ. ПРОКАЖЕНЫА¹¹ОУНЦ

АЩАНТЕ¹¹ВЪСЫНЗГОН

НТЕ. ТОУНЕПРИНАСТЕТ

ЖНЕЖЕНДАНТЕ¹² /

ПОДОБАЕТЪЖЕВѢДѢТИ АКОА

ЖЕНЕДЕЛАСЬЛОУУНТЬСА.

ПРЕЖЕШЕСТАГОДНЕ НОАМ

БРА МЦА ТОУБТЕТЬСА *.

6) сѣа ѿ обанадесате 7) на 8) самаранскын

9) проповѣдванте 10) црѣвѣ 11) прокажѣныа

оунцанте мртвыа вскръшанте 12) даданте.

List 236. кѣ мца то стра стѣа мца

капетоулигы. и перотнды равты ѣа. при

АНОКАНТЬАНЪ ЦРН. ева. отъ ноа ре гь свонигь.

азъ есмь ложа. прѣ пн септабра въ д. *.

List 238 л. мца то стра стѣнх' икъ.

күрниакоу патрнархоу и зинownie епоу и

зинownie сестры юго. и астерню. еу ѿ ноа.

гла. пѣ. ре гь. азъ есмь пастоух. пнса.

септабра. бѣ. г. *.

Вь врѣма оно. призва нис. обанадесате оууеннка своа. дасть нмъ власть на доусѣхъ неунс- тѣнхъ. да нзгонать ѿ. нсцѣлатъ въсакъ недѣгъ и въсакъ болѣзнъ снѣжъ посѣла нис. заповѣдавъ нмъ гла. на пѣть азъикъ нендѣте. и въ градъ самаренскъ невѣнндѣте ндѣтеже пауе къ овѣцамъ погы- бѣшнмъ домоу нзлѣва ходаще же проповѣданте. глѣще ѿко при-

p. 5 col. 1. ^смца то въ к̄ стр̄стгонгна
 Marc. IX. 32. 40. тннвогносыца. еу ѿ марка: ~

В̄. прнндеісноуѣннц
 него. въкапернаоумь.
 нвѣдомоу¹³въпрашааше¹⁴.
 уѣтонапоутнвъсѣв
 ѣпомылаасте. ^шонн
 жемльуахоу¹⁵дрүгькъ
 дроугоуѣобесѣдоваша¹⁶
 напоутн. ктоестъволнн̄
 нсѣдъпрнзѣва¹⁷обанаде
 сатенгланмь. нжехош¹⁸
 етъстарѣн̄бытн. даѣѣ

p. 5. col. 2. детьвьсѣхьмннн̄¹⁹. н
 всѣмьслоуга. нпрнн
 мьотроуапоставнѣпо
 средьнхь. нпрннмь²⁰нре
 уенмь. нжеащедного
 таковыихь. отроуатъ
 прннметъвънмамоѣ ~
 мапрнемлетъ²¹. нжема²²

внжнса црѣствнне небесьноѣ во
 лацнма цѣланте прокѣженъма оун
 шанте въсы нзгоннте тѣнне прн
 насте тѣннеже даднте :. ~

List 248. Mark. IX. 33 — 41. ^ск̄ ^{ак}
 стоуמוу стлю нгнатню. ^геѣѣ ѿ ^кмарка ^гглад
 чд ÷ ~

В̄ въ врѣма оно прнде н̄с н оу
 ѣннцн него. въ капернаоумь н въ
 домоу бѣвъ въпрашааше я. уѣто
 на пѣтн помышлаете въ сѣвъ
 онн же мльуаах̄ дроугъ къ дроу
 гоу во сѣтазашаса на пѣтн. кто
 есть волнн н сѣдъ прнзѣва ова
 надесате н гла нмъ аще кѣто хо
 шеть старѣн̄ бытн. да вѣдетъ
 всѣхь мьннн. н всѣмь слоуга н
 прннмъ отроуа. поставн ю по
 срдѣ нхь н обьнмъ ю реѣ нмъ
 нже аще еднно таковынхь от
 роуатъ прннметъ въ нма моѣ.
 ма прннметъ н нже аще мене
 прннметъ. не мене прннметъ.
 нъ пославышааго ма отъвѣца
 юмоу нодн̄ гла оуцнтелю. вндѣ
 хомъ нѣкоіею. нменьмь твонмь

¹³) нвдоизъ бѣвъ ¹⁴) въпрашааше нхъ ¹⁵) молуахъ

¹⁶) сѣтазашаса ¹⁷) прнгласн ¹⁸) ащекто ¹⁹) меншн

²⁰) нобьемъ ²¹) і ²²) мене

прннметъ²³неменепр
 нѣмлетънѣньпоєславш
 дагома. нѡвъца²⁴ѣмоу.
 нанъ²⁵гла. оуунтелоув
 ндѣхомнѣкого²⁶нме
 ньмѣтвонмъ. нзгона
 цабѣсы. нженеходн
 тьпонаѣ. нвзбранн
 хомѣмоу. аконеходн
 тьпонаѣ²⁷. ѿжеренн²⁸
 ктожевоѣстьнжесъ
 творненлоу²⁹. Ѡмоѣмъ
 нменн. нвъзможетъ р. 6 с. 1.
 въекорѣ. злословеснн³⁰
 ма. нжебонѣстьнавы
 повасѣсть. нжебоцр
 єнапонтъвы. уашѡво
 дывнма³¹моє. акохсо
 внестѣ. амнѣглоувам
 ь. непогоубнтъмъздыѣв
 оѣа. мѡд тго. кв. стр^а

²³) прѣмлетъ ²⁴) ѡвъцаже ²⁵) юаннъ ²⁶) нѣ-
 коего ²⁷) непослѣдуетъ намъ ²⁸) ре небраннѣ
 емъ н ²⁹) сѣтворнтъ ³⁰) злословнн ³¹) вода.

нзгонаца бѣѣы. нже неходнтъ по
 наѣ. н възбраннхомъ ѣмоу нс
 же реуе небраннѣ ѣмоу ннкѣто
 же бо ѣетъ нже сѣтворнтъ єнлѡ о
 моѣмъ нменн н възможетъ въс-
 корѣ зѡлословеснн ма нже бо
 нѣсть на вы. по ваѣѣ ѣетъ нже
 бо црє напонтъ вы. уашѡ воды.
 въ нма ꙗко хѡн ѣете амнн. гла
 вамъ непогоубнтъ мъзды своѣа.

List 249, obr. Luk. II, 1—20. ке мца
 то стѡд ѡгненна при космоде црн .: н
 навевернѣ рѣства хва. ѣва. отъ лоуки. гла.
 г. ѡ ѡ

Въ дьнн онѣ. нзнде повелѣ-
 ннѣ отъ кесара аѡгоста. напнєатн
 вѣѡ вѣєлѣнѡѡ се напнсаннѣ
 пѣрвоѣ вѣсть. владѡшоу сѣрнѣѡ
 кѣрннноу н ндѡхѡ всн напнс-
 тѣса кѣждо въ євон градѣ възнде
 же носнфѣ отъ галнлєа нзъ града
 нацареѡѣка. въ ноудѣѡ. въ градѣ
 давѣдовѣ нже нарнцѡстѣєл внѡ-
 лѣємъ. занѣже бѣашѣ отъ домоу
 н отъ отѣуѣтвнн дѡдѡа. напнс-

р. 8. col. 2. ř. 9. ^свѣрнѣ рождѣ

Luc. II. 1 — 4. ^схва ^авѣ ^ѣ ѿ лоуқы : ↵

ВѢНЫДНИ³². НЗНДЕПОВЕ
ЛѢННѢ ѿ КЕСАРА. А́УГѢ
СТАНАТІАТИ³³ ВЪСѢВЪСЕ
ЛЕНОУѢ. СЕНАТІАННЕ³⁴
ПРЬВОЕ³⁵ ВЪ. ВЛАДОУЩѢ
СҮРНЕЖКҮРНИИѢ. НѢ
ДАА́ХѢ ВЪСН. КЪЖЬ ДОНАТІА³⁶
ТНСА ВЪСВОИГРАДѢ. ВЪЗН
ДЕЖЕ ѿ СНФѢ ѿ ГААЛНАѢА
ѿ ГРАДА МАЗАРЕФА. ВЪЖНДО³⁷

Luc. II. 14 — 29.

р. 10. НДОУАИГЛАН³⁸. ѿННХЪН
АИВО. НУЛВЦН ПАСТЫ
РН³⁹ РѢША ДРОУГѢ КЪ ДРУ
ГѢ. ПРѢНДѢМЪ ОУВО.
ДОВН ФЛЕѸМА. НВНДН
МЪ ГЛА ВЪШН⁴⁰. НЖЕГѢ
СЪКАЗАНАМЪ. НПРННДѢ
ПОДВНГЪШЕСА. НѸ БРѢ

³²) БЫСТЬЖЕ ВЪДНН ТЫ ³³) НАПНСАТИ ³⁴) НАПНСАТИЕ ³⁵) ПЕРВОЕ ³⁶) НАПНСАТИЕСА КОЖДО

³⁷) ВЪОУДЕЮ ³⁸) НДОША ѿ ННХЪ НА НВО АИГЛАН

³⁹) ПАСТЫРИЕ ⁴⁰) ГЛѢСЕН БЫВШН.

ТНСА. СЪ МАРНИЕЖ ОВРѢУЕНОИЖ ІЕМОУ
ЖЕНОИЖ. СЖЩЕЖ НЕПРАЗДЪНОИЖ БЫС-
ТЬ ЖЕ. ІЕГДА БЫСТА ТОУ. НСПЛЪНН-
ШАСА ДЪННІЕ РОДНТИ ІЕН Н РОДН СѢ
СВОИ ПРѢВЪНЦЪ Н ПОВНТЪ ІЕГО Н ПО-
ЛОЖИ Н ВЪ ІАСЛЕХЪ ЗАНИЕ НЕВЪ НМА
МЪСТА ВЪ ОБНТЪАЛЪ Н ПАСТОУСН
БЪАХѢ ВЪ ТОИЖЕ СТРАНѢ БЪДАЩЕ
Н СТРѢГѢЩЕ СТРАЖѢ ПОИШЪИЖ О
СТАДѢ СВОЕМЪ Н СЕ АИГЛЪ ГНѢ СТА
ОУ ННХЪ Н СЛАВА ГНѢА ОСНІА ІА Н
ОУВОІАШАСА СТРАХЪМЪ ВЕЛНЕМЪ. Н
РЕУЕ НМЪ АИГЛЪ НЕВОИТЕСА. СЕВО-
БЛАГОВѢСТОУИЖ ВАМЪ РАДОСТЬ ВЕ-
ЛНКѢ. ІАЖЕ БѢДЕТЬ ВЪЕВЪМЪ ЛЮДЪМЪ
ІАКО РОДНСА ВАМЪ ДЪНЬСЪ. СПСЪ
ІЕЖЕ ІЕСТЬ ХЪ ГЪ ВЪ ГРАДѢ ДАВЫ-
ДОВЪ Н СЕ ВАМЪ ЗАМЕННИЕ ОВРА-
ЩЕТЕ МАДЕНЦЪ ПОВНТЪ. ЛЕЖАЩЕ
ВЪ ІАСЛЕХЪ Н ВЪНЕЗАПѢ БЫСТЬ СЪ
АИГЛОМЪ МЪНОЖЕСТВО ВОИ НЕСЪ-
НЪИХЪ. ХВАЛАШННХЪ БѢА Н ГЛАЩННХЪ
СЛАВА ВЪ ВЪШЪННХЪ БОУ Н НА ЗЕМАН
МНРЪ. ВЪ УЛВЦЪХЪ БЛАГОВОІЕННИЕ
Н БЫСТЬ. ІАКО ОИДОША ОИ ННХЪ
НА НВО АИГН. Н УЛЦН ПАСТОУСН РЕ-
КОША ДРОУГЪ КЪ ДРОУГОУ. ПРѢН-

ТѢМРНѢЖЕНѠСНФѠ⁴¹.
 НМЛАДЕНЬЦЬЛЕЖАЩЬ
 ВЪАСЛЬХЪ. ВНДѢ ВЪШЕ
 ЖЕСЬКАЗАША. ѠГЛАГОЛ
 Ъ. ГЛАНЪМЪНМЪѠТР
 ОУАТНСЕМЬ. НВЪНСА
 ЫШАВЪШЕНДНВНША
 СА. ѠГЛАНЫНХЪ Ѡ ПА
 СТЫРЬ⁴²КЪННМЪ. МРН
 АЖЕСЬБАЛДАШЕВЪСА
 ГЛЫСНА. СЪЛАГАЩИН
 ВЪСРДЦНСВОЕМЪ. НВЪ
 ЗВРАТНШАСАПАСТЫРН³⁹.
 СЛАВАЩЕНХВАЛАЩЕБѠ.
 ѠВЪСЪХЪАЖЕСЛЫШАШАН
 ВНДѢША. АКОЖЕГЛАНО
 БЫСТЬКЪННМЪ : Ѡ КЦ.
 НЕГДАНСПЛЪННШАСАѠ
 СМЪДННДАНВРЪЖОУТЬ.
 НАРЪША⁴³НАЕМОУ ГС. НА
 РЕУЕНОЕАНГЛМЪ. ПРЪЖЕ⁴⁴

⁴¹) прѣдоша поспѣшеса и ⁴¹) обрѣтоша
 нарѣамже ѣноснфа ⁴²) Ѡ пастырѣн ⁴³) его и
 нарекоша ⁴⁴) прѣже ⁴⁵) незачаса ⁴⁶) испол-
 нншаса днѣ оупиенѣа ею.

ДѢМЪ ОУБО ДО ВНОЛЕЕМА И ВДНМЪ
 ГЛЪ СЪ БЫВЪШНН. НЖЕ ГЪ СЪКАЗА
 НАМЪ И ПРНДОША ПОДВНГЪШЕСА И
 ОБРѢТОША МАРНѢЖЕ НОСНФЪ И
 МЛАДЕНЬЦЬ ЛЕЖАЩЬ ВЪ АСЛЬХЪ ВН-
 ДѢВЪШЕ ЖЕ. СЪКАЗАША О ГЛЪ. ГЛАН-
 ЪЕМЪ О ОТРОУАТН СЕМЪ И ВНСИ
 СЛЫШАВЪШЕ ДНВНШАСА О ГЛАНЪХЪ
 ОТЪ ПАСТОУХЪ КЪ ННМЪ МАРНѢЖЕ
 ВЪСА СЪБАЮДАШЕ ГЛЪ СИ СЪЛА-
 ГАЩИН ВЪ СРДЦН СВОЕМЪ И ВЪЗВРА-
 ТНШАСА ПАСТОУСИ СЛАВАЩЕ И ХВА-
 ЛАЩЕ БѠ. О ВЪСЪХЪ НЖЕ СЛЫШАША.
 И ВНДѢША. НАКОЖЕ ГЛАНО ВЫСТЬ КЪ
 ННМЪ : Ѡ

List 256. мѣа еноуара. просннѣца реко-
 мааго. Ѡврѣзаннѣ га нашего ꙗꙋ хѣ. и па
 оцоу нашему васнлно архнеппоу бывъшоу
 въ кесарни кападокни : Ѡ —
 ева отъ лоукы : Ѡ

ВЪ ВРЪМА ОНО ВЪЗВРАТНШАСА
 ПАСТОУСИ СЛАВАЩЕ И ХВАЛАЩЕ БѠ О
 ВЪСЪХЪ НЖЕ СЛЫШАША И ВНДѢША.
 НАКОЖЕ ГЛАНО БЫСТЬ КЪ ННМЪ И НЕГ-
 ДА НАПЛЪННСА ОСМЪ ДЪННН. ДА И

Ѹа да же не задуатѣа⁴⁵ въ урѣв: ѿ

негда испльниша едни

а оунищенїа еѣ⁴⁶. по зако

ноу монсеѣвоу. възне

соша н⁴⁷ въ ерса мь. поста

внѣн⁴⁸ прѣдъ гмь. ако же

есть тано⁴⁹ въ законъ гнн.

ако въ сакь младеньць

моужьска полоу. разврѣ

за аложесна. сто гвнна

реується. н датн⁵⁰ жрѣтву.

р. 11. пореуеноу моу възак

онъ гнн. два грѣлунуца.

а н⁵¹ два пѣтеньца голоуб

нна : ѿ Ѹа нвѣ⁵² ѡлвкь в

ь ерса мь. емоужен мась

мь ѡнъ. н ѡлвкь сѣ⁵³ правь

дънь н устѣ вь⁵⁴ ѡла ѡу

тѣхъ и нзлѣ вѣ. н доухъ бѣ

стѣ и н⁵⁵ въ немь. н вѣ му

обрѣжѣть. нареуено въ стѣ нма
іемоу нс. нареуеною отъ ангела
прѣжде да же не задуатѣса въ
урѣвѣ.

List 264. ева. отъ аоу гла. г. ѿ ѿ

Въ врѣма оно. възнесоста ро-
днелѣа отроуа нсѣа въ нерса мь.
поставнѣн прѣдъ гмь. како же естѣ
пнса но. въ законъ гнн како въ сакъ
младеньць мѣжьска полоу раз-
врѣзаѣа аложесна сто гвн наре-
ується н датн жрѣтвѣ по реуеноу-
оу моу. въ законъ гнн. два грѣ-
лунуца. нли два пѣтеньца голѣ-
внна. н въ ѡлкъ въ нерса мь
іемоуже нма сѣмеонъ н ѡлкъ съ
правдѣнъ н устнѣ вѣ ѡла оутѣхъ
нзлѣ вѣ. н дхъ въ стѣ въ нѣмь
н въ іемоу отъ вѣшано дхъ мь
стѣ н мь. невндѣтн сѣмѣртн прѣж-
де да же вндѣтн хѣ гнѣа н прѣде
дхъ мь въ цркъ вѣ н егда въ вѣдоста
роднелѣа отроуа нсѣа сѣтворнѣн
нма по обѣщаню законьноу оу моу
о нѣмь н тѣ прнѣтѣ іе на рѣкоу
своєю н блгсловн сѣмеонъ бѣ н
реуе нѣнѣ отъ поустншн раба
твоѣго вѣко по гла оу твоѣмоу сѣ
мнрѣ мь како вндѣсте оун мон сѣ-
сеннѣ твоѣ іе же іесн оу готовалъ
прѣдъ лнцѣ мь въ сѣхъ люднн
свѣтѣ въ окрѣвеннѣ ѡзѣкомъ. н

⁴⁷) възнесоста его ⁴⁸) поставнѣн его ⁴⁹) пн-

са но ⁵⁰) нежданн ⁵¹) нли ⁵²) нсе вѣ ⁵³) сѣн

⁵⁴) блгоуестнѣ вѣ ⁵⁵) стѣ.

216 *Rozbor staroĉ. literatury: IX. W. Hanka: W'yp. Remešského a Ostromjrského Ewanglium.*

ѿвѣщано⁵⁶ дѣхмьсты
 нмь. невндѣтнсмртн.
 прѣжедажевнднтѣ⁵⁷ хѣ
 гна. нпрнде дѣхмьвъцр
 къвь. ѿгдаведостеродн
 телаотроуаіса. створн
 тнма⁵⁸ поѿбыуаѣ. зако
 ньноуоу⁵⁹ ѿнемь. нтпрн
 ать⁶⁰ на роукоуна своѣ⁶¹.
 нблѣтсьмень⁶² ба нре
 уѣ. нынѣпоустншн⁶³ ра
 батвоеговлѣко

56) обѣщано 57) невнднтѣ 58) сътворнн нма

59) законномъ 60) нтонпрѣемъ его 61) свою

62) неблѣсн ба н 63) ѿпшѣешн

славѣ люднн твонхѣ нзла н въ
 нѡснжѣ н матн ѿго ѡндащася о
 глѣмѣхѣ о нѣмь н блгсловн та сѹ-
 меонѣ н реуѣ къ марнн матерн
 ѿго се лежнтѣ съ на паденнѣ н
 на вѣстаннѣ мѣногѡмъ въ нзлн
 н въ знаменнѣ прѣроуьно н те-
 вѣже самон дѣшѣ прндеѣтъ орѣ-
 жнѣ. да отѣкрѣнѣтъся отѣ мѣногѣ
 срѣць помышлѣннн н въ ана прррѹ-
 нца дѣщн фаноуналова. отѣколѣна
 аснрова сн заматерѣвъшн въ
 дѣнѣхѣ мѣнозѣхѣ жнвѣшн съ мѣ-
 жемь. з. лѣтъ. отѣ дѣвъства своѣ-
 го н та въдова до осмндесатѣ н
 четырь лѣтъ наже не охѡждаше
 отѣ црѣкве. постѣмь. н молнтвамн
 слоужащн ношѣ н дѣнѣ н та въ
 тѣ часѣ прнставѣшн нсповѣда-
 шеса гвн. н глѣаше о нѣмь въсѣмъ
 уаѣщннмъ нзбавлѣннн въ нѣрслн-
 мѣ н нако съконѣуашася всѣ по
 законоу гнѣю вѣзвратншася въ га-
 лнлѣѣ въ градѣ свон на зареѣѣ
 отроуаже растѣаше н крѣплѣаше-
 са дѣхѣмь нсплѣнѣася прѣмѣд-
 ростн н благодѣтъ бжнн въ на
 нѣмь ∴ ∴

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Abhandlungen der mathematisch-naturwissenschaftlichen Classe der königl.- böhmischen Gesellschaft der Wissenschaften](#)

Jahr/Year: 1841-1842

Band/Volume: [5_2](#)

Autor(en)/Author(s): Hanky Waclawa

Artikel/Article: [IX. Wypisky Remesskeho a Ostromjrskeho Ewangelium. 204-216](#)